

Megnyitó és előszó a Magyar Honvédség Központi Honvédkórház Traumatológiai Osztály 45. évfordulójára

**Dr. Svéd László orvosvezérőrnagy
Honvéd Vezérkar Egészségügyi Csoportfőnök**

Mindig nagy öröm egy évforduló megünneplése, még akkor is, ha ez történelmi léptekkel kis utat és krónikát ölel fel.

Egy szakma és egy osztály életében azért 45 év nagy idő. Mennyi emberi sors, élet és halál, keserűség és boldogság, remény és kilátástalanság rajzolódtott fel és íródott le egy emberi élet aktív teljesítőképességének ideje alatt. Úgy hiszem számtalan, így már egész más aspektusa van az elmúlt 45 évnek. Különösen fontos ez egy tényleg speciálisan katonai szakmában, főleg akkor, amikor időnként magának az intézménynek is küzdelmekkel volt és van tele az élete. Az MH Központi Honvédkórház Traumatológiai Osztálya ma is meghatározó szerepet játszik a főváros, a régió és az ország traumatológiai ellátásának minőségi színvonalában. A legfontosabb értékmérő – az ide nem éppen önszántukból kerülő betegek véleménye és gyógyulásuk mérhető, igen pozitív értéke. Egyik mutató miatt sem kell szégyenkeznünk.

Mindezekén túl, a legfontosabbak az objektívan mérhető személyek, cselekedetek és eredmények. Nemcsak a szűken vett szakmában, de országosan is elismerten csengnek Prof. dr. Szántó György o. vőrgy., Prof. dr. Manninger Jenő o. vőrgy., Prof. dr. Záborszky Zoltán o. ezds., Dr. Farkas o. vőrgy., Dr. Dékány Sándor o. ezds., Dr. Cziffer Endre o. ezds. főorvosok nevei.

A múlt mindenféleképpen kötelez, hisz abból merítünk erőt a jelen nehézségeinek leküzdéséhez és a jövő megalapozásához. A jelen igen sajátos nehézségekkel teltett, amelyben a tehetségek és a múlt örökére vigyázók azért szépen elférnek, és már láthatók azok a feltörekvő ifjak, akikre rá lehet bízni a jövőt és jól megbirkóznak a mindennapok kihívásaival is.

A kiadványban megjelenő és olvasható tudományos írások azt hiszem jól példázzák mindazon gondolatokat, amelyeket őszintén és tiszta szívemből kívántam mindannyiukkal megosztani, akik vagy művelik, vagy csak egyszerűen szeretik ezt a nehéz és nemes hivatást.